

Un altre fre a la reacció

L'Olot cau per la mínima al Nou Estadi de Tarragona davant un Nàstic molt superior, que en fa prou amb un gol de Rayco al 58' per aconseguir la victòria · L'equip d'Arnau Sala només ha sumat 9 de 27 punts possibles, i cau en la zona de descens



Musa (Olot) intenta aconseguir el control de la pilota davant un jugador del Nàstic, en el partit d'ahir a Tarragona.

TARRAGONA | DDG

No hi ha manera. La història es repeteix. Una de calenta, i una de freda. Mentre la setmana passada, l'Olot aconseguia al Municipal tres punts de molt valor després de guanyar per la mínima a l'Elx Il·licità (1-0), ahir l'equip d'Arnau Sala va caure al Nou Estadi de Tarragona. D'acord que guanyar al camp del gran favorit de la categoria no era un objectiu fàcil, però tocava reaccionar de forma definitiva, i encadenar la segona victòria consecutiva. A l'hora de la veritat, res de res. Ni gols, ni reacció. I és clar, sense marcar és

impossible puntuar. La situació comença a ser preocupant. Amb la derrota d'ahir, l'equip d'Arnau Sala cau en zona de descens, després de només haver pogut sumar 9 punts de 27.

El guió del partit d'ahir només va tenir un protagonista: la superioritat del Nàstic. Els de la Garrotxa es van veure superats en tot, i encara sort que els de casa només van aconseguir perforar en una ocasió la porteria defensada per Wilfred. Els locals van agafar el timó del joc des del xiulet inicial. Des d'aquell moment, no van donar cap mena d'opció a un Olot que en la primera part no va poder xutar entre els tots pals. Això resumeix a la perfecció els problemes ofensius de l'equip garrotxí que després de nou jornades de Lliga, veu com la manca de gol, li comença a passar factura.

Wilfred, que amb diferència ahir va ser el millor jugador de l'Olot -només va encaixar un gol, però en podien haver caigut més- va veure com els Lago, Marcos, Rayco i companyia arribaven una i altra vegada a la seva porteria. De fet, el 0-0 del descans era la millor notícia per a un equip que va patir molt en tots els sentits.

Ni el ruixat d'Arnau Sala a la mitja part, ni l'oportunitat que li havia brindat la sort a la primera part per mantenir la porteria a zero després dels primers 45 minuts, van servir per posar-se la granota de treball, carregar piles i capgirar la situació. El guió no va canviar. De fet, no només no va canviar, sinó que va empitjorar. I és que malgrat que els canvis fets per Arnau Sala semblaven que donarien els seus fruits, la realitat va ser molt diferent. Autèntic gerro d'aigua freda quan al minut 58, en una bona combinació a la frontal de l'àrea entre Cristóbal, Marcos i Rayco, va deixar sol aquest últim que va batre sense massa problemes i per baix a Wilfred. Si les coses no estaven prou complicades, el gol encara les van complicar més. Arribar a la porteria del Nàstic

seguia sent missió impossible. L'empat quedava lluny, i la victòria ja no passava pel cap de ningú amb sentit comú. L'escenari es posava, per tant, encara més difícil. En tot cas, un fora de joc molt dubtós de Canelada en el temps afegit, va ser segurament la oportunitat més clara per fer que Ferron rematés a plaer i aconseguís forçar l'empat. Però l'àrbitre va anul·lar l'acció i l'Olot va marxar de Tarragona sense puntuar.

Després de 9 jornades, l'Olot cau en zona de descens amb un balanç de només 9 punts de 27 possibles. Sigui com sigui, encara és molt aviat per fer saltar les alarmes. En tot cas, l'Olot tindrà la primera oportunitat per reaccionar diumenge (17.00 h) al Municipal contra el Sant Andreu.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/esports/2014/10/20/fre-reaccio/692966.html?utm_source=rss